

Tilkendegivelse

i faglig voldgiftssag FV2011.0138:

Assurandørforeningen Alm. Brand

for

A

(advokat Snorre A. Kehler)

mod

Finanssektorens Arbejdsgiverforening

for

Alm. Brand A/S

(advokat Merete Preisler)

Uoverensstemmelsen angår, om der har været tvingende grund til at opsige en tillidsrepræsentant, en assurandør, som følge af dennes uberettigede private brug af fortrolige kundeoplysninger.

Klager nedlagde påstand om, at indklagede til klager skal betale 497.800,90 kr. med procesrente fra sagens anlæg.

Indklagede påstod frifindelse.

Klagers krav udgør godtgørelse i henhold til § 23 i Rammeoverenskomst om løn- og ansættelsesvilkår for assurandører, opgjort som svarende til 10 måneders løn.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 26. marts 2012 med undertegnede, fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen, som opmand.

Der blev afgivet forklaring af A, tillidsrepræsentant Henrik Malmgren, HR-direktør Henrik Gundorph, markedschef Claus Langelund, erhvervsassurandør Henrik Dybdahl, udviklingskonsulent Povl Bro og erhvervskunde B.

Efter bevisførelse, procedure og votering var parterne enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med opmandens tilkendegivelse, hvorefter indklagede ville blive frifundet.

Baggrunden for sagen

A har arbejdet som assurandør i ca. 25 år og blev den 1. august 2003 ansat i Alm. Brand, hvor han arbejdede som privatassurandør i selskabets Region. Ved sin ansættelse underskrev han "Tavshedsbestemmelser ved beskæftigelse i selskaber i Alm. Brand Koncernen", ifølge hvilke bestemmelser han bl.a. ikke uberettiget måtte udnytte fortrolige oplysninger, herunder kundeoplysninger, som han under sin beskæftigelse inden for koncernen var blevet bekendt med.

A blev i 2009 valgt som tillidsrepræsentant og blev samtidig medlem af Assurandørforeningens bestyrelse.

Da As ægtefælle den 9. juni 2011 ved 21-tiden hentede sin bil i et parkeringshus i Odense, var der sat en parkeringsbøde fra Europark i forruden. Parkeringsbøden var udstedt til en bil med et andet registreringsnummer.

Efter sin hjemkomst fortalte ægtefællen, der er psykisk svag med angstneuroser, A om det passerede. Han slog derefter registreringsnummeret op i Alm. Brands kundedatabase "Absalon", hvor han kunne se, at bilens ejer var en 65-årig erhvervskunde hos Alm. Brand, bosat i X. A ringede samme aften til erhvervskunden, efter dennes forklaring ved 22-22.30-tiden, og præsenterede sig som "A, Alm. Brand". Kunden bekræftede, at han i almindelig ophidselse over Europark havde flyttet parkeringsbøden til bilen ved siden af. A bebrejdede – efter kundens forklaring i særdeles kraftige vendinger – kunden, at en mand i den alder kunne opføre sig på den måde, og sagde efter sin egen forklaring bl.a., at kunden vel så også kunne finde på at lade andre betale sin avis, forsikringer og andre regninger, og at kunden skyldte hans ægtefælle en undskyldning.

Den følgende dag fortalte A om det passerede til vedkommende erhvervsassurandør.

Erhvervskunden har forklaret, at A under telefonsamtalen sagde, at kunden med den optræden vel også kunne lave forsikringssvindler. Kunden følte, at As optræden var "over grænsen". Efter at have tænkt over det i nogle dage ringede han til erhvervsassurandør Henrik Dybdahl og bad om at blive fritstillet forsikringsmæssigt, eftersom Alm. Brand stoledes så lidt på ham. Henrik Dybdahl beklagede meget det skete, og det hele er endt med, at vedkommende er forblevet som erhvervskunde hos Alm. Brand.

A blev straks derefter fritstillet og kort efter opsagt med sædvanligt varsel "begrundet i et konstateret misbrug af din adgang til oplysninger i Alm. Brands systemer samt retsstridig brug af disse".

Begrundelsen for afgørelsen

Indledningsvist bemærkes, at der intet grundlag er for at antage, at As arbejde som tillidsrepræsentant og medlem af Assurandørforeningens bestyrelse har haft nogen betydning for indklagedes beslutning om at afskedige ham.

Erhvervskundens placering af parkeringsbøden i ruden på As ægtefælles bil var vel ikke acceptabel, men var hverken direkte eller indirekte egnet til at pådrage ægtefællen nogen forpligtelse til at betale kundens parkeringsbøde.

A var som ansat privatassurandør klart uberettiget til udelukkende i egen private interesse at benytte sin adgang til Alm. Brands kundedatabase til at søge oplysning om vedkommende erhvervskundes personlige og forsikringsmæssige forhold. At han søgte oplysninger i kundedatabasen som sket, kunne vel ikke i sig selv begrunde en saglig opsigelse af A, heller ikke selv om tavshedspligten mv. var blevet indskærpet i forbindelse med hans ansættelse. Når hertil imidlertid kommer, at A, som det efter bevisførelsen lægges til grund, ringede til erhvervskunden en sen aften, præsenterede sig som ansat i Alm. Brand og i særdeles kraftige vendinger og med underforståede beskyldninger bebrejdede kunden, at han som 65-årig havde flyttet en parkeringsbøde over på As ægtefælles bil – alt med den følge, at kunden, som det kunne forventes, ønskede at blive løst fra sine forsikringer hos Alm. Brand – findes A at have gjort sig skyldig i en så grov krænkelse af sine ansættelsesmæssige forpligtelser over for Alm. Brand, at selskabet har været berettiget til at opsiges ham som sket.

Herefter vil indklagede skulle frifindes.

Hver part bærer egne omkostninger og skal efter regning betale halvdelen af opmandens honorar mv.

København den 3. april 2012

Poul Sørensen